

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 98/09-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. apríla 2009 predbežne prerokoval sťažnosť O. E., V., ktorou namieta priet'ahy spôsobené Okresným súdom Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 163/2003 a Krajským súdom v Bratislave v odvolacom konaní, ako aj porušenie práv zaručených Ústavou Slovenskej republiky a Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť O. E. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 12. septembra 2008 doručené podanie O. E., V. (ďalej len „sťažovateľ“), označené ako „*Sťažnosť o zlyhanie ochrany a zlyhanie zaručenia občianskych práv*“, ktorým namieta priet'ahy spôsobené Okresným súdom Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 163/2003 a Krajským súdom v Bratislave v odvolacom konaní, ako aj porušenie práv zaručených Ústavou Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Z obsahu podania sa dá usudzovať, že zámerom sťažovateľa bolo podať sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy proti porušovaniu jeho základných práv a slobôd.

Sťažovateľ označil za účastníka, proti ktorému sťažnosť smeruje, okresný súd a krajský súd v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 163/2003 proti Slovenskej republike. Podľa tvrdenia sťažovateľa jeho občianske a ľudské práva podľa čl. 20 ods. 1 a 4 a čl. 23 ods. 1 a 2 ústavy, ako aj „*uvedené v štatúte Rady Európy: Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd.*

RÍM 4 XI. 1950 Hlava I. Práva a slobody, články 6, 13, 14, 17. Hlava II, Európsky súd pre ľudské práva článok 34.

PARÍŽ 20. III. 1952. Protokol číslo 11 článok 1. Ochrana majetku.

ŠTRASBURG 16. IX. 1963 článok 2, Sloboda pohybu.

ŠTRASBURG 22. XI. 1984 článok 3, Odškodnenie v prípade justičného omylu... sú neustále porušované od roku 1992 do dnešného dňa“.

Sťažnosť sťažovateľa v predloženom znení nespĺňala náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené najmä v § 20 ods. 1 a 2 a § 50 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). K sťažnosti nebolo pripojené splnomocnenie pre konkrétneho právneho zástupcu, sťažnosť neobsahovala návrh rozhodnutia vo veci (petit) zodpovedajúci požiadavkám zákona o ústavnom súde (§ 56), presné označenie základných práv alebo slobôd sťažovateľa, ktoré mali byť porušené, označenie konania vedeného krajským súdom, v ktorom malo dôjsť k porušeniu základných práv sťažovateľa, kedy a akým konaním k tomuto porušeniu došlo, a chýbali tiež dôkazy vzťahujúce sa na sťažovateľom namietané porušenie práv.

Ústavný súd prípisom z 3. marca 2009 (doručeným sťažovateľovi podľa doručenky 4. marca 2009) poučil sťažovateľa, aké náležitosti má obsahovať kvalifikovaný návrh na začatie konania pred ústavným súdom, a upozornil ho aj na skutočnosť, že jeho sťažnosť

tieto zákonom predpísané náležitosti nespĺňa. Zároveň ho vyzval, aby v lehote 15 dní od doručenia výzvy doplnil svoju sťažnosť tak, aby spĺňala náležitosti v zmysle ustanovení zákona o ústavnom súde, pokiaľ nemá byť odmietnutá podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľ reagoval na výzvu prípisom doručeným ústavnému súdu faxom 17. marca 2009 a poštou 24. marca 2009. Jeho obsahom však boli iba skutočnosti, ktoré už uviedol vo svojom podaní z 10. septembra 2008, pričom chýbajúce náležitosti sťažnosti v určenej lehote a ani do dňa predbežného prerokovania sťažnosti ústavným súdom nedoplnil.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje ústavný súd o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich)

zástupca. V zmysle § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde sa k návrhu na začatie konania musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Ak má byť predmetom konania pred ústavným súdom sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy, musí návrh na začatie konania obsahovať aj náležitosti ustanovené v § 50 zákona o ústavnom súde. Sťažovateľ v nej musí označiť základné práva a slobody, ktoré boli podľa jeho tvrdenia porušené. Sťažnosť musí tiež obsahovať označenie právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu, ktorým sa porušili základné práva alebo slobody, a musí byť v nej označené, proti komu smeruje. K sťažnosti sa pripojí kópia právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu. Ak sa sťažovateľ domáha aj primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje a z akých dôvodov sa ho domáha.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní konštatoval, že sťažnosť sťažovateľa nespĺňa všetky náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 a 2 a § 50 zákona o ústavnom súde, keďže neobsahuje najmä:

- a) návrh rozhodnutia, ktorého sa svojím podaním (sťažnosťou) domáha,
- b) splnomocnenie na jeho zastupovanie advokátom v konaní pred ústavným súdom (ani žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu).

Sťažovateľ aj napriek výzve ústavného súdu z 3. marca 2009 nedostatky svojej sťažnosti do dňa predbežného prerokovania neodstránil, hoci bol na možnosť odmietnutia sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde upozornený.

Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. apríla 2009